

Dosarul nr. 2rac-203/16

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – Iu. Potînga
Instanța de apel: CA Chișinău – D. Manole, Șt. Niță, A. Bostan

ÎNCHEIERE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Universitatea Agrară de Stat din Moldova, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Biroul Migrațiune și Azil împotriva Universității Agrare de Stat din Moldova privind restituirea sumei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016,

CONSTATĂ :

La 31 iulie 2012 Biroul Migrațiune și Azil s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Universității Agrare de Stat din Moldova privind restituirea sumei de 58.619 lei.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că de către Universitatea Agrară de Stat în anul 2011 au fost invitați la studii cetățenii Republicii Bangladesh, Ullah Mohammad Hafiz născut la 15 iulie 1987, Paul Rajath Chandro născut la 10 noiembrie 1985 și Shahin Alam Moshier Rahman născut la 10 august 1978. La 29 decembrie 2011 și respectiv la 10 ianuarie 2012 în adresa Biroului Migrațiune și Azil au parvenit demersurile Universității Agrare de Stat privind acordarea dreptului de ședere la studii cetățenilor străini menționați. În baza actelor prezentate și solicitărilor instituției date, Biroul a eliberat permise de ședere la studii persoanelor în cauză în conformitate cu legislația în vigoare.

Biroul Migrațiune și Azil a menționat că Universitatea Agrară de Stat trebuia să verifice documentele străinilor invitați la studii, care să justifice scopul intrării și dovada existenței unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreținere pe perioada șederii, cât și pentru întroarcere în țara de origine, deoarece la intrarea acestor cetățeni pe teritoriul Republicii Moldova primul act prezentat Serviciului de grăniceri a fost invitația Universității Agrare de Stat la studii.

Reclamantul a susținut că în cadrul examinării demersurilor s-a stabilit că cetățenii străini menționați au încălcat prevederile art. 4 alin. (5), art. 32 alin. (3) al Legii privind Regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010.

Biroul Migrațiune și Azil a indicat că la 25 ianuarie 2012 în privința acestora au fost întocmite procesele – verbale contravenționale, care prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2012, Ullah Mohammad Hafiz, Paul Rajath Chandro și Shahin Alam Moshiar Rahman au fost recunoscuți vinovați de comiterea contravenției prevăzute de art. 333 Cod contravențional și sancționați cu amendă în mărime de 1.000 lei fiecare. Iar la 06 februarie 2012 Biroul Migrațiune și Azil a emis decizii prin care străinii au fost obligați să părăsească teritoriul Republicii Moldova în termen de maxim 5 zile, fapt adus la cunoștință cetățenilor străini sub semnătură, însă aceștea nu s-au conformat deciziilor date.

Reclamantul a argumentat că la 23 februarie 2013 în conformitate cu art. 64 alin. (2) al Legii privind Regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, a înaintat cerere Judecătorei Centru mun. Chișinău cu privire la luarea în custodie publică cetățenii străini Ullah Mohammad Hafiz, Paul Rajath Chandro și Shahin Alam Moshiar Rahman pe un termen de pînă la 30 zile, cu plasarea în Centrul de plasament temporar al străinilor al Biroului Migrațiune și Azil. La 20 februarie 2012 și 23 februarie 2012 Ullah Mohammad Hafiz, Paul Rajath Chandro și Shahin Alam Moshiar Rahman au fost luați în custodie publică și plasați în CPTS pe un termen de 30 zile în vederea îndepărtării sub escort de pe teritoriul țării și limitarea libertății de mișcare a acestora din motive de siguranță națională și ordine publică.

Biroul Migrațiune și Azil a indicat că ulterior la 01 martie 2012 au fost procurate bilete de călătorie cu destinația Chișinău – Istanbul – Dhaka pentru cetățenii străini Ullah Mohammad Hafiz, Paul Rajath Chandro și Shahin Alam Moshiar Rahman, fiind cheltuiți din bugetul de stat 58.619 lei.

Reclamantulu consideră că în conformitate cu prevederile art. 71 alin. (2) al Legii privind Regimul străinilor nr. 200 din 16 iulie 2010, în situația în care străinul nu dispune de mijloace financiare și a intrat în Republica Moldova în baza unei invitații, cheltuielile le suportă persoana fizică sau juridică care a invitat străinul.

Biroul Migrațiune și Azil a solicitat de a încasa de la Universitatea Agrară de Stat din Moldova suma de 58.619 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 10 septembrie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Biroul Migrațiune și Azil ca fiind neîntemeiată. În motivarea soluției s-a reținut că drept temei întru susținerea pretenției privind restituirea sumei de 58.619 lei din contul Universității Agrare de Stat, reclamantul a invocat prevederile art. 71 alin. (2) al Legii privind Regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, potrivit cărora dacă străinul nu dispune de mijloace financiare și a intrat în Republica Moldova în baza unei invitații, cheltuielile le suportă persoana fizică sau juridică care a invitat străinul. Însă la caz prevederile invocate nu sînt incidente speței, iar pîrîtul nu este ținut și nici obligat la plata costurilor suportate pentru returnarea cetățenilor în Bangladesh, or din materialele dosarului rezultă că invitațiile au fost eliberate pe un anumit termen și anume pînă la 12 decembrie 2011, respectiv 27 decembrie 2011. Prin urmare încasarea sumei solicitate suportate de reclamant în vederea returnării cetățenilor străini la 01 martie 2012 din contul pîrîtului este una nejustificată. Universitatea

Agrară de Stat a acționat în strictă conformitate cu legislația în vigoare și a întreprins toate măsurile în vederea legalizării dreptului la ședere a cetățenilor străini pe teritoriul Republicii Moldova. Astfel actele cauzei atestă că la 29 decembrie 2011, 03 ianuarie 2012 și 10 ianuarie 2012, pîrîtul s-a adresat cu cereri în adresa reclamantului, prin care a solicitat să acorde dreptul la ședere pentru studii cetățenilor Bangladeshului, însă cererile date au fost respinse de reclamant din motivul lipsei financiare. Instanța de fond a menționat că reclamantul nu a prezentat probe și nu a argumentat concluzia că cetățenii străini nu dispuneau de mijloace financiare, or actele cauzei atestă că aceștia dispuneau de mijloace financiare, fapt confirmat prin certificatele eliberate de BC „Victoriabank” SA (f.d. 103, 106 - 109).

La 18 septembrie 2015 Biroul Migrațiune și Azil a înaintat cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 10 septembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii integral (f.d. 111 – 113, 121 - 125).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 s-a admis cererea de apel declarată de Biroul Migrațiune și Azil. S-a casat hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 10 septembrie 2015, s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Biroul Migrațiune și Azil. S-a încasat de la Universitatea Agrară de Stat în beneficiul Biroului Migrațiune și Azil suma de 58.619 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 1.758,57 lei. În motivarea soluției s-a reținut că instanța de fond neîntemeiat a concluzionat că nu este aplicabilă litigiului art. 71 alin. (2) al Legii privind Regimul străinilor în Republica Moldova, or la caz se constată că persoanele străine Ullah Mohammad Hafiz, Paul Rajath Chandro și Shahin Moshiar Rahman, au intrat pe teritoriul Republicii Moldova la invitația Universității Agrare de Stat, fiind înmatriculați ca student preuniversitari în baza de contract. La perfectarea invitației Universitatea Agrară de Stat a fost informată despre regimul străinilor în Republica Moldova precum și despre angajamentul de a suporta cheltuielile legate de șederea și de eventuala îndepărtare a străinului de pe teritoriul țării în cazul în care aceștea nu părăsesc teritoriul țării în termenul acordat. Prin urmare temeiul de drept aplicabil speței este art. 71 alin. (2) al legii menționate. Astfel, temeiul de valabilitate a invitației este un termen de adresare a persoanei la misiunile diplomatice și consulare ale Republicii Moldova pentru obținerea vizei și nu este un termen în care străinul trebuie să traverseze frontiera sau invitația nu este un document de trecere a frontierei de stat. În rezultatul expirării termenului invitațiilor întocmite de Universitatea Agrară de Stat din Moldova, ultimul nu a recomandat persoanelor străine Ullah Mohammad Hafiz, Paul Rajath Chandro și Shahin Moshiar Rahman să părăsească teritoriul țării, ci din contra a depus la Biroul Migrație și Azil demersuri prin care a solicitat ca pe numele acestora să fie eliberate permise de ședere provizorii, imediat după expirarea termenului invitației. Instanța de apel a argumentat că la momentul instalării persoanelor străine în Centrul de Plasament, a fost verificată inclusiv și posibilitatea acestora de a-și asigura deplasarea în țara de origine, însă aceștea nu dispuneau de resurse financiare necesare pentru această procedură (f.d. 133 - 141).

La 07 aprilie 2016 Universitatea Agrară de Stat a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, solicitînd casarea acesteia, cu

menținerea hotărîrii Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 10 septembrie 2015 (f.d. 144 - 146).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 februarie 2016 și a fost expediată părților la data de 10 martie 2016 (f.d. 142). Recurentul a depus recurs la 07 aprilie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

La 13 mai 2016 Biroul Migrațiune și Azil a înaintat referință la cererea de recurs, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Universitatea Agrară de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în carese invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul în recursul său nu a făcut referire la nici o normă de drept material sau procedural, care ar fi fost încălcată sau aplicată eronat de către instanțele de judecată la examinarea cauzei, argumentele recurentului limitîndu-se la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei și a admisibilității probelor prezentate de părțile la proces.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele invocate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale, ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Universitatea Agrară de Stat împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Universitatea Agrară de Stat, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Biroul Migrațiune și Azil împotriva Universității Agrare de Stat din Moldova privind restituirea sumei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas